

maskine paa 4—5 Hestes Kraft, som vel vil være nødvendig hertil. Jeg vil henstille til den ærede Justitsminister, at han foranlediger Overbestyrelsen til at tage det Spørgsmaal op til fornyet Overvejelse mellem anden og tredje Behandling af Finansloven, og at den fremkom med Planer og Projekter til et saadant Anlæg og faa dem underkastede en sagkyndig Undersøgelse; saavel hvad angaar selve Udgiften ved Anlægget som sikkert ogsaa Bespareser ved Anstaltens Drift. Og skulle saa disse Undersøgelser føre til det Resultat, at man vil anse det for praktisk at gaa til dette Dampanlæg, vil det i og for sig være ligegyldigt, om dette forøgede Byggearbejds skete ved, at Overbestyrelsen dertil angreb Anstaltens Formue, eller man eventuelt til tredje Behandling vilde søge en Forhøjelse af det rentefri Laan, som her ydes til Anstalten. Hovedsagen er, at dette Spørgsmaal undergives den fornødne Overvejelse, før det endelig slaas fast, hvilken Bygning der skal opføres, thi tager man først denne Bygning, hvortil Midlerne nu skulle bevilges, uden saadan et Dampanlæg, vil det selvfølgelig være forbundet med uforholdsmæssig Bekostning, hvis man senere skal gaa bort fra samtlige Kakkelovne, Petroleumsoplysning etc. Som Sagen stiller sig nu, skulde jeg være meget tilbøjelig til at tro, at en saadan Udvidelse af det paatænkte Byggearbejde vil være baade hensigtsmæssig og praktisk og tillige økonomisk meget anbefalelsesværdigt.

K. M. Klausen: Den Henstilling, jeg i Gaar gjorde til den højtærede Justitsminister om at tage under velvillig Overvejelse at yde en lille Ferie til Betjentene paa Vridsløselille, har jeg ikke haft megen Glæde af, idet den højtærede Minister erklærede, at det var en Ting, han ikke vilde indlade sig paa. Det havde jeg nu for Resten ventet i Forvejen, for det forholder sig saaledes, at den højtærede Minister er en af de daarligste Arbejdsgivere, vi have her i Landet, og det vil sige meget. Det har vist sig, at den højtærede Minister paa andre Omraader ikke er i Stand til at faa gode og paalidelige Folk. Den højtærede Minister har selv leveret Bevis derpaa i Anmærkningerne til Finansloven. Jeg skal tillade mig at oplæse et lille Stykke vedrørende denne Sag. Den højtærede Minister skriver om Opsynet ved vore Sindsygeanstalter: „Det viser sig ogsaa, at det overhovedet er vanskeligt at faa de ledige Opsynspladser besatte, og at der kun ganske undtagelsesvis kan være Tale om at vælge

eller vrage“. Det vil sige, at Forholdet er under den højtærede Minister blevet saaledes, at han maa tage hvem som helst, der melder sig, og den Slags Folk maa han benytte i Tjenesten ved Statens Sindsygeanstalter. Det er, som sagt, et meget uheldigt Forhold, og nu er det ret naturligt, om det samme Forhold, som den højtærede Minister selv vedgaar for Sindsygeanstalterne, nu kommer til at finde Sted ved vore Straffeanstalter. Naar Ministeren stiller sig afvisende over for et saa billigt Forlangende som dette, er det selvfølgelig, at han ikke kan komme til at vælge og vrage, han er tvungen til at tage alt, hvad der melder sig. Jeg synes, der havde været Grund til at gaa ind paa denne rimelige Fordring, naar vi huske paa, at disse Folk have en daglig Arbejdstid af 15 Timer, og at hver Arbejdsdag for dem i Virkeligheden er $\frac{5}{4}$ Arbejdsdag for andre Mennesker, og naar disse Folk i Forvejen i flere Aar have haft en lille Ferie paa 5 Dage om Sommeren, synes jeg ikke, der var nogen Grund til at tage den fra dem, fordi man nu gaar til at give dem en Fridrag om Ugen. Den højtærede Minister udtalte endvidere, at der ikke foreligger noget Ønske fra disse Folk. Ja, hvis det er derom, at Sagen drejer sig, hvis den højtærede Minister ønsker at se et Andragende eller et Ønske fremsat fra disse Betjente, tror jeg ikke, at det er vanskeligt at fremskaffe et saadant, og hvis det kommer til at foreligge, saa vil da muligvis den højtærede Minister tage Hensyn dertil.

Jeg vilde dernæst gerne gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Køge (Alberti) angaaende dette ny Tilskud til Københavns Politi. Det ærede Medlem for Køge udtalte, at det var et gammelt Mellemværende mellem Staten og Byen København, som var afgjort en Gang for alle, og jeg kan ogsaa give det ærede Medlem Ret deri, at det er afgjort ved den Lov, som blev givet i 1863, men vel at mærke, naar der ikke senere kom et nyt Moment ind i denne Sag. Hvis det sker, at der kommer et helt nyt Moment ind i denne Sag, forekommer det mig, at Sagen stiller sig paa en noget anden Maade, og et saadant nyt Moment er netop kommet ind i dette Mellemværende mellem Staten og Staden København. Det skete i Provisorieaarene. I 1886 blev Københavns Politi forøget med 100 provisoriske Betjente, Københavns Kommune havde ikke ytret noget som helst Ønske i denne Retning, ja København havde ydermere